

Sygn. akt I ACa 1070/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu - Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Krzysztof Józefowicz
Sędziowie:	SA Jan Futro SO del. Andrzej Adamczuk (spr.)
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. R. (1)**

przeciwko (...) **Związkowi (...) w Ż.**

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 11 czerwca 2012 r.,

sygn. akt I C 229/11

1. oddała apelację;
2. kosztami postępowania apelacyjnego obciąży powoda.

SSA J. Futro SSA K. Józefowicz SSO del. A. Adamczuk

Sygn. akt I A Ca 1070/12

UZASADNIENIE

Powód B. R. (1), po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wytoczonego przeciwko pozwanemu (...) Związkowi (...) w Ż. (na rozprawie w dniu 25 lipca 2011 r. k.62-63), wystąpił z żądaniem stwierdzenia nieważności uchwały zarządu z dnia 17 grudnia 2005 r. nr (...) o pozbawieniu powoda członkostwa i prawa użytkowania działki oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.550 zł tytułem zwrotu wartości prac wykonanych przez powoda w okresie

od 1998 r. do 2010 r. przy sieci elektrycznej, która w ocenie powoda powinna zostać przejęta na własność Związku (...). Powód dodał, że podstawą jego roszczenia jest dołączony do pozwu rachunek z dnia 20 grudnia 1998 r. Podniósł, że zaskarżona uchwała jest sprzeczna z ustawą o Rodzinnych Ogrodach Działkowych i statutem tj. § 32 punkt 1 i 3 statutu (...).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2012r., wydanym pod sygn. akt I C 229/11 Sąd Okręgowy w Zielonej Górze powództwo powoda oddalił.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał na następującą podstawę faktyczną i prawną swojego go rozstrzygnięcia.

Podstawa faktyczna.

Powód od 1992 r. był użytkownikiem ogródka działkowego w ROD F. w Ż.. W dniu 5 czerwca 1996 r. Zarząd (...) w Ż. podjął uchwałę nr (...) o elektryfikacji O. F. w Ż., tj. o doprowadzeniu energii elektrycznej z głównego zabezpieczenia do głównego licznika (rozprowadzającego energię do działek) znajdującego się obok świetlicy.

(dowód: uchwała nr (...) z dnia 5 czerwca 1996r - k.83)

W dniu 13 maja 1997 r. na Walnym Zgromadzeniu podjęto uchwałę nr (...)w sprawie doprowadzenia energii elektrycznej do działek tj. o doprowadzeniu energii elektrycznej wg projektu do sektorów działek.

(dowód: uchwała nr (...) dnia 13 maja 1997r. - k.88)

Doprowadzanie energii elektrycznej do działek rozpoczęło się pod koniec lat 90-tych XX wieku. Działkowcy zbierali się po kilka osób i każda grupa we własnym zakresie składała się na zakup przewodu elektrycznego, liczników i szafki. W jednej z grup składającej się początkowo z 6 osób , a ostatecznie z 10 osób, posiadających działki w sektorze L, uzgodniono, że każdy przekaże po ok.150 zł. Powód , który posiadał uprawnienia energetyczne zaproponował, że to on zakupi potrzebne materiały oraz podłączy kable, zaś pozostali wykopią tunel pod przewód elektryczny. Powód otrzymał od członków grupy łącznie kwotę ok.1.300 zł na zakup niezbędnych materiałów. Działkowicze wykopali kanał pod przewód elektryczny od szafki sterującej H-l do sektora L, długości ok.140 m . Powód zamontował szafkę sterująca przy sektorze L, podłączył kable i liczniki. Od tej szafki każdy z działkowców do swojej altanki musiał doprowadzić przewód elektryczny we własnym zakresie. Niektórzy z działkowców prosili powoda, aby to on dokonał przyłącza instalacji elektrycznej do ich prywatnych altan. Powód nie zgłaszał wówczas, aby nie wystarczyło mu pieniędzy zebranych przez osoby z jego grupy (sektor L) na zakup przewodu, szafki i innych niezbędnych materiałów. Nie żądał także wynagrodzenia za zamontowanie szafki. Nie rozliczył się z pozostałymi osobami co do wydatkowanej kwoty na poczet zakupionych materiałów. Inkasowaniem pieniędzy za prąd z całości działek od 1998 r. zajmował się powód. (Dowody: - notatka z dnia 18 kwietnia 2002r - k.91-91v;

- zeznania świadka K. G. (1) - k.121v;

- zeznania świadka W. K. - k.!21v-122;

- zeznania świadka A. P. (1) kopczyk - k.!22-122v;

- częściowo zeznania powoda B. R. (1) - k.181v-182;

- zeznania Prezes zarządu Z. K. - k. 182-182v)

W sierpniu 2001 r., ujawniono dużą różnicę pomiędzy licznikiem głównym, a podlicznikami tj. ok. 800 kw. Nie ustalono, z której szafki nastąpił wyciek, podejrzewano, że z szafki powoda. W związku z tym, na zwołanym zabranium ustalono, że wynikłą różnicę pokryją działkowicze - każdy z nich miał dopłacić po 2 zł.

(dowody: - notatka z dnia 18 kwietnia 2002r - k.91-91v;

- zeznania świadka K. G. (2)'fińskiego - k. 12lv;

- zeznania świadka A. P. (2) - k.122-122v;

- częściowo zeznania powoda B. R. (1) - k. 18lv-182;

- zeznania Prezes Zarządu Z. K. - k. 182-182 v)

W 2002 r. gospodarz ogrodu E. P. zawiadomił Prezesa Zarządu O., że zauważył nielegalny pobór energii elektrycznej z szafki, gdzie licznik miał powód. W następstwie tego na zebraniu w dniu 23 lutego 2002 r. zaproponowano zmianę prowadzącego rozliczenie prądu i propozycja ta została przyjęta jednogłośnie. Ustalono także, że całą dokumentację powód przekaże A. P. (2), który został wybrany na nowego inkasenta. Powód w dniu, w którym miało nastąpić przekazanie stanów liczników tj. 9 marca 2002 r. nie dokonał tej czynności. Na okoliczność nieprawidłowej gospodarki energią elektryczną sporządzona została notatka w dniu 13 marca 2002 r. przez ówczesnego Prezesa Zarządu. Od chwili zmiany inkasenta na A. P. (2) nie ma żadnych ubytków w poborze energii.

(dowody: - notatka służbowa z dnia 13 marca 2002r - k.90-90v;

- zeznania świadka K. G. (1) - k. 12lv;

- zeznania świadka A. P. (2) - k. 122-122v;

- częściowo zeznania powoda B. R. (1) - k. 18lv-182;

- zeznania Prezes zarządu Z. K. - k 182-182 v)

Uchwałą z dnia 27 marca 2002 r. Zarząd pozwanego Związku wykluczył powoda z członkostwa w Zarządzie ROD F.. Jako przyczynę wykluczenia wskazano naruszenie zasad współżycia społecznego ROD F. w Ż..

(Dowody: - pismo z dnia 3 kwietnia 2002r - k.9 akt SO w Zielonej Górze I C.124/04;

- notatka z dnia 18 kwietnia 2002r - k.91-91v;

- zeznania świadka A. P. (2) - k:122-122v;

- częściowo zeznania powoda B. R. (1) - k.!81v-182;

- zeznania Prezes zarządu Z. K. - k. 182-182 v)

Po wykluczeniu powoda z Zarządu zażądał on od pozostałych osób, które wspólnie z nim tworzyły grupę w sektorze L, aby zwrócili mu wydatkowane przez niego kwoty, w tym za zamontowanie szafki, liczników i przewodu elektrycznego. Według powoda wartość jego nakładów wynosiła ok.2.000 zł. W innych grupach, które również doprowadzały prąd do swoich sektorów, działkowicze rozliczyli się między sobą z wydatkowanych wspólnie środków, nikt nie miał do siebie pretensji.

(dowody: - zeznania Prezes Zarządu Z. K. - k.82-182v,

- zeznania świadka W. K. - k.!21v-122;

- zeznania świadka A. P. (2) - k. 122-122v;

- częściowe zeznania powoda B. R. (1) - k. 181 v-182)

W dniu 21 sierpnia 2003 r. powód wystąpił z pozwem przeciwko pozwanemu, w którym domagał się zasądzenia kwoty 400 zł jako kosztów poniesionych na wykonanie szafki z licznikami ponad uiszczone składki przez pozostałych działkowców oraz kwoty 100 zł za wykonanie tablicy licznikowej 12 miejscowej. Dodatkowo powód domagał się ochrony dóbr osobistych i z tego tytułu przeproszenia przez działkowców przy pomocy członków Zarządu w formie pisemnej na 5-ciu tablicach ogłoszeniowych. Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 maja 2005 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, w sprawie o sygn. akt IC 124/04, oddalił powództwo. W uzasadnieniu wyroku wskazano m.in., że bezzasadne jest żądanie zwrotu od pozwanego kwoty 400 zł i 100 zł, bowiem powód nie wykazał, aby pozwany zlecił mu zadanie w postaci wykonania zasilenia energetycznego.

(dowody:- wyrok 5O w Z. z dnia 30 maja 2005 r. wraz z uzasadnieniem - k.82 i k.85-89 akt 5O w Zielonej Górze o sygn. IC 124/04)

W dniu 20 maja 2005 r. odbyło się zebranie działkowców posiadających prąd na działce w ROD F. w Ż.. W spotkaniu tym brało udział 63 osoby. W trakcie zebrania przedstawiono żądania powoda skierowane do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze wobec Zarządu pozwanego w sprawie I C. 124/04 tj. przywrócenie inkasenta w osobie powoda, przywrócenie powoda do składu zarządu , przeproszenie powoda na tablicach ogłoszeń , odzyskanie poniesionego kosztu na szafkę L. W zebraniu tym uczestniczył także powód. W trakcie zebrania działkowicze zwrócili się do Zarządu pozwanego o pozbawienie powoda członkostwa w (...).

(dowody : - ogłoszenie - k.48;

- protokół z informacyjnego zebrania działkowców z dnia 20 maja 2005r. - k.84-84v;

- lista obecności z dnia 20 maja 2005r - k.85-85v)

Powód złożył zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w Żarach o wprowadzeniu przez Zarząd pozwanego Związku w błąd działkowców ROD F. w Ż. co do zobowiązań przy budowie linii energetycznej. Postanowieniem z dnia 22 listopada 2005 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Żarach umorzył śledztwo. Na skutek złożonego przez powoda zażalenia, postanowieniem z dnia 22 lutego 2006 r. Sąd Rejonowy w Żarach w sprawie II Kp.1119/05 utrzymał w mocy w/w postanowienie.

(dowód: postanowienie z dnia 22 lutego 2006 r. - k.7)

Uchwałą nr (...) z dnia 17 grudnia 2005 r. Zarząd pozwanego Związku pozbawił powoda członkostwa związku. Jako przyczyną pozbawienia członkostwa powoda wskazano : rażące naruszenie zasad współżycia społecznego w ogrodzie; działanie na szkodę Związku i (...); oczernianie Zarządu na terenie O. i w miejscach publicznych . Wskazano ,że oskarżenia powoda dotyczą przywłaszczenia mienia powoda przez Zarząd oraz posądzenie p. Prezes zarządu o kradzież prądu. Jednocześnie Zarząd (...) w Ż. postanowił przydzielić użytkowanie działki żonie powoda W. R.. Działkę tę w dalszym ciągu użytkuje żona powoda. W ich małżeństwie obowiązuje ustrój wspólności ustawowej.

(dowody: - uchwała nr (...) z dnia 17 grudnia 2005r wraz potwierdzeniem odbioru- k.193-194;

- zeznania świadka A. P. (2) - k.122-122v;

- częściowe zeznania powoda B. R. (1) - k.181v-182)

Powód złożył odwołanie od w/w uchwały do Komisji Rozjemczej ROD F. w Ż.. W dniu 30 stycznia 2006 r. odbyło się posiedzenie Komisji Rozjemczej, w którym uczestniczył także powód. W trakcie posiedzenia pytano powoda , dlaczego nie rozliczył się z prac związanymi z budową szafki w sektorze L, a domaga się zwrotu pieniędzy od Zarządu.

Informowano go również, że to działkowcy ROD F. w Ż. postanowili o samofinansowaniu kosztów wynikających z doprowadzenia energii elektrycznej do swoich sektorów i altan, czemu dali wyraz w uchwale nr (...) z dnia 13 maja 1997r. Powód zapewniał wówczas, że przedstawi rozliczenie wraz z rachunkami. Posiedzenie powyższe odroczone na 7 lutego 2006 r. , zobowiązując powoda do przedstawienia rozliczenia się z kosztów budowy sektora szafki L wobec działkowców , którzy ponieśli koszty . Na następny termin posiedzenia Komisji mieli zostać zaproszeni działkowcy , którzy wnieśli wkład pieniężny do inwestycji. Dnia 7 lutego 2006 r. odbyło się następne posiedzenie Komisji Rozjemczej, w której także uczestniczył powód. Przedstawił on kilka rachunków i własnoręcznie sporządzoną wycenę. Działkowcy, którzy korzystają z prądu z sektora L uzgodnili, że dopłacą dnia 15 lutego 2006 r. różnicę między tym, co dotychczas uiszcili, a kosztami wyliczonymi przez powoda. Uzgodniono również, że 15 lutego 2006 r. powód po uregulowaniu zaległości przez działkowców przekaże działkowiczom dokumentację dot. tej inwestycji. Przystąpiono następnie do jawnego głosowania , w którym jednogłośnie podtrzymano uchwałę zarządu ogrodu z dnia 17 grudnia 2005 r.

(dowody: - protokół z posiedzenia Komisji Rozjemczej z dnia 30 stycznia 2006 r. - k.87-87v;

- orzeczenie Komisji Rozjemczej z dnia 7 lutego 2006 r. - k. 19 5;

- orzeczenie Komisji Rozjemczej z dnia 31 marca 2006 r. wraz z potwierdzeniem odbioru - k.196-197;

- protokół posiedzenia Okręgowej Komisji Rozjemczej z dnia

31 marca 2006 r. - k. 70-70v i k. 76-77;

- protokół z posiedzenia Komisji Rozjemczej z dnia 7 lutego 2006 r. -k.78-80)

Powód złożył zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w Żarach o możliwości popełnienia przestępstwa złożenia fałszywych zeznań w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze sygn. akt IC 124/04 przez Z. K. , A. P. (2), K. G. (1) i E. P.. Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2008 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Żarach umorzył postępowanie w sprawie. Na skutek złożonego przez powoda zażalenia, postanowieniem z dnia 30 czerwca 2008 r. Sąd Rejonowy w Żarach utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

(dowód: - wyciąg protokołu posiedzenia - k.116,

- uzasadnienie postanowienia z dnia 30 czerwca 2008 r. -k.117-117v)

Podstawa prawna.

(...) Związek (...) jest ogólnopolską, samodzielną i samorządną organizacją społeczną powołaną do reprezentowania i obrony praw i interesów swoich członków wynikających z użytkowania działek w rodzinnych ogrodach działkowych (art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 roku o rodzinnych ogrodach działkowych, Dz. U. nr 169 póź. 1419 ze zm.). (...) posiada osobowość prawną (art. 27 ust. 1 w/w ustawy). Związek ma charakter ogólnokrajowy. Jednakże tworzy struktury terenowe. Podstawową jednostką organizacyjną (...) jest rodzinny ogród działkowy (art.28 ust. 1 pkt. t w/w ustawy). Członkami (...) są osoby fizyczne użytkujące działki w rodzinnych ogrodach działkowych (art. 30 ust. 1 w/w ustawy).

Art. 32 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych stanowi, że w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w (...) oraz nabycia lub utraty użytkowania działki w rodzinnym ogrodzie działkowym zainteresowany może - po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego - dochodzić swoich praw na drodze sądowej. Wystąpienie na drogę sądową nie jest ograniczone żadnym terminem . Powód nie spełniał warunku w postaci wyczerpania postępowania wewnątrzorganizacyjnego , albowiem nie skorzystał z nadzwyczajnej drogi wzruszenia zaskarżonej uchwały . Zgodnie z §101 obowiązującego w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały statutu (...) z dnia 6 września 1997 r. na każde prawomocne orzeczenie komisji rozjemczej kończące postępowanie w Sprawie może Prezes Związku lub Przewodniczący Krajowej Komisji Rozjemczej złożyć skargę w trybie nadzwyczajnym do krajowej Komisji

Rozjemczej. §102 statutu (...) stanowił zaś, że strona może wnieść podanie o złożenie skargi do Prezesa Związku lub Przewodniczącego Krajowej Komisji Rozjemczej w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej orzeczenia.

Przy przyjęciu korzystnej dla powoda interpretacji, iż art. 32 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych uzależnia wystąpienie na drogę sądową po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego w trybie zwyczajnym, który to warunek powód spełnił, powództwo powoda podlegało rozpatrzeniu, a w konsekwencji jako bezzasadne oddaleniu.

Uchwały organów związku mają na celu wywołanie określonych skutków prawnych są czynnościami prawnymi i jako takie podlegają ocenie z punktu widzenia ich zgodności z przepisami prawa i zasadami współżycia społecznego. Negatywna ich ocena w tym zakresie prowadzi do stwierdzenia nieważności takich uchwał (art. 58 § 1 i § 2 k.c., tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2004 r. , V CK 443/03 , Legalis). Powód (pouczonej o treści art. 6 k.c. i art. 232 k.c. k.121) w toku procesu wskazywał (k.62v), że zaskarżona uchwała sprzeczna jest z ustawą o rodzinnych ogrodach działkowych i §32 pkt.1 i 3 statutu (...).

(...) działa na podstawie ustawy oraz statutu uchwalonego przez Krajowy Zjazd Delegatów (art. 29 ust. 1 w/ w ustawy).W art.29 ust.2 pkt.4 w/w ustawy wskazano, że statut powinien określać warunki ważności uchwał podejmowanych przez organy (...), a niezależnie od tego sposób nabywania i utraty członkostwa w (...) oraz przyczyny utraty członkostwa .Kwestią ważności uchwał regulował § 44 statutu (...) z 1997 roku obowiązującego w dacie podejmowania uchwały przez zarząd ROD , zgodnie z którym uchwały organów Związku są z mocy prawa nieważne , jeżeli są sprzeczne z prawem, postanowieniami statutu, regulaminu lub uchwałami nadrzędnych organów Związku. Wszelkie zatem wadliwości wskazane w § 44 statutu powodują nieważność uchwały. Statut stanowi przy tym , że stwierdzenie nieważności należy do odpowiednio wyższego organu Związku.

Brak jest podstaw do kwestionowania ważności uchwały w przedmiocie pozbawienia powoda członkostwa w (...) oraz prawa użytkownika działki. Powód nie wskazywał zarzutów odnośnie proceduralnej strony uchwały. Zarzuty merytoryczne w stosunku do uchwały były chybione. Zgodnie z § 32 ust. 1 statutu zarząd pracowniczego ogrodu działkowego mógł pozbawić członkostwa związku i prawa użytkownika działki w razie rażącego naruszenia przepisów ustaw, postanowień statutu, regulaminu pracowniczego ogrodu działkowego, zasad współżycia społecznego oraz działania na szkodę Związku. W § 32 ust.2 przykładowo wskazano , jakie zachowania uważa się za ich rażące naruszenie. Odnosząc powyższe uregulowania do przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że były podstawy do pozbawienia powoda członkostwa w Związku oraz prawa użytkownika działki . Powód bowiem bez wątpienia działał na szkodę Związku oraz naruszył zasady współżycia społecznego. Z zeznań świadka A. P. (2) wynika ,że przyczyną wykluczenia powoda było pomówienie P. Prezes o to, że ta kradnie prąd oraz , że istniały zarzuty, że miał rozplombowany licznik, a także niejasności w jego grupie. Wskazał ,że powód miał przynieść dokumentację szafki swojej grupy i rozliczyć się z grupą, dlatego był o to wzywany. Także Prezes Zarządu Z. K. wskazała ,że powód wykluczony został za kradzież prądu , za pisma do prokuratury i za to ,że nie rozliczył się z ludźmi. Bez wątpienia inicjowanie przez powoda postępowań karnych , czy cywilnych nie stanowi rażącego naruszenia statutu , czy zasad współżycia społecznego Jednak postępowanie powoda dokonującego nierzetelnego rozliczania z tytułu poboru energii, unikającego rozliczenia się z grupą , zarzucającego Zarządowi ROD działania sprzeczne z prawem , a dodatkowo w jego ocenie jako naruszające jego dobra osobiste uznać już należy za rażące naruszenie zasad współżycia społecznego i działanie na szkodę Związku i jego członków, uzasadniające pozbawienie członkostwa powoda.

W każdej społeczności istnieją reguły kulturowe mające charakter powszechny oraz takie, które związane są z określoną pozycją społeczną (statusem); obowiązują osoby zajmujące daną pozycją. Odnosi się to także do norm moralnych. Zwykle jest przy tym tak, że reguła moralna odnosząca się do wszystkich osób ma formę preferencji, ale w odniesieniu do niektórych osób - formą imperatywu (nakazu lub zakazu). Możliwe jest zatem, że pewien czyn będzie sprzeczny z zasadami współżycia społecznego wówczas, gdy zostanie podjęty przez osobą zajmującą określoną pozycją społeczną występującą wobec innych w takiej właśnie roli (tak Kodeks cywilny -Komentarz pod red. prof. dr hab. E.Gniewka , rok wyd. 2010 , Wyd. CH Beck). Taką sytuacją wystąpiła w przedmiotowej sprawie . Powód - członek ROD F. pełnił rolę inkasenta , z których to obowiązków nie wywiązał się należycie. Przyjmując z kolei na siebie obowiązki związane z budową szafki w sektorze L, do dnia dzisiejszego nie rozliczył się z osobami , od których pobrał

zaliczki, jednocześnie domagając się od pozwanego zwrotu pieniędzy związanych z realizacją inwestycji. Bez wątplenia powód nadużył zaufania jakim obdarzyli go pozostali członkowie ROD F.. Cechą nowoczesnego społeczeństwa jest jego złożoność i nieprzejrzystość, powodująca, że działania ludzi w większym niż dawniej stopniu obarczone są ryzykiem, podejmowane w warunkach niepewności co do reakcji innych osób. Funkcjonowanie takiego społeczeństwa opiera się na zaufaniu - decyzje i działania poszczególnych podmiotów opierają się na założeniu (oczekiwaniu) określonych, korzystnych reakcji partnerów społecznych. Oczekiwania takie mogą być skierowane wobec konkretnych osób, ale także wobec określonych pozycji społecznych (niezależnie od tego, kto je zajmuje) oraz instytucji (struktur organizacyjnych). Szczęólnego znaczenia nabierają zatem instrumenty prawne służące ochronie zaufania, w tym klauzula generalna zasad współżycia społecznego. Można bowiem, sformułować generalną normą moralną nakazującą postępować zgodnie z uzasadnionymi oczekiwaniami (zaufaniem) partnerów społecznych. W takiej sytuacji podjęcie postępowania niezgodnego z uzasadnionymi oczekiwaniami innej osoby można uznać za działanie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego(tak Kodeks cywilny - Komentarz pod red. prof. dr hab. E. Gniewka, rok wyd. 2010, Wyd. CH Beck). Bez wątplenia w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachowanie powoda ocenić należy jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, albowiem dopuścił się on działań niezgodnych z uzasadnionymi oczekiwaniami innych członków ROD, którzy obdarzyli go zaufaniem.

Przy kwalifikacji postępowania członka (...) jako "uporczywego" trzeba mieć na uwadze, że postępowanie to, ze względu na cechę wielokrotnego zawinonego naruszenia czy niewykonywania obowiązków członkowskich musi się charakteryzować znacznym ładunkiem złej woli (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29 lutego 1996 r., 1 A Cr 16/96, OSA rok 1997, nr 10, póź. 60 str. 42). W dniu 30 stycznia 2006 r. odbyło się posiedzenie Komisji Rozjemczej, w którym uczestniczył także powód. W trakcie posiedzenia (k.87) pytano powoda, dlaczego nie rozliczył się z prac związanych z budową szafki w sektorze L, a domaga się zwrotu pieniędzy od Zarządu. Informowano go również, że to działkowcy ROD F. w Ż. postanowili o samofinansowaniu kosztów wynikających z doprowadzenia energii elektrycznej do swoich sektorów i altan, czemu dali wyraz w uchwale nr (...) z dnia 13 maja 1997r. Powód zapewniał wówczas, że przedstawi rozliczenie wraz z rachunkami. Posiedzenie powyższe odroczono na 7 lutego 2006r., zobowiązując powoda do przedstawienia rozliczenia się z kosztów budowy sektora szafki L wobec działkowców, którzy ponieśli koszty. Na następny termin posiedzenia Komisji mieli zostać zaproszeni działkowcy, którzy wnieśli wkład pieniężny do inwestycji. Dnia 7 lutego 2006 r. (k.78) odbyło się następne posiedzenie Komisji Rozjemczej, w której także uczestniczył powód. Przedstawił on kilka rachunków i własnoręcznie sporządzoną wycenę. Działkowcy, którzy korzystają z prądu z sektora L uzgodnili, że dopłacą dnia 15 lutego 2006 r. różnicę między tym, co dotychczas uiścili, a kosztami wyliczonymi przez powoda. Uzgodniono również, że 15 lutego 2006 r. powód po uregulowaniu zaległości przez działkowców następnie do jawnego głosowania, w którym jednogłośnie podtrzymano uchwałę zarządu ogrodu z dnia 17 grudnia 2005 r. Z protokołu posiedzenia Okręgowej Komisji Rozjemczej w Z. z dnia 31 marca 2006 r. (k.70) wynika, że obecny na posiedzeniu powód nie wniósł żadnych nowych elementów dotyczących sprawy, natomiast Prezes Zarządu Z. K. dodała, że powód dotychczas nie rozliczył się z przeprowadzonej inwestycji dot. sektora L (uczynili to wszyscy z pozostałych sektorach), nie stawił się także na uzgodnione spotkanie dnia 15 lutego 2006 r., które zwołano w celu przekazania przez powoda dokumentów. Z powodu postępowania powoda inwestycja nie jest rozliczona. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, że zachowanie powoda nacechowane było uporczywością i nieustępliwością. W sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze sygn. akt I C. 124/04 o ochronę dóbr osobistych i zapłatę powód domagał się m.in. przeproszenia powoda przez wszystkich działkowców w formie pisemnej przez ogłoszenie następującej treści - „Przepraszam za pomówienia nielegalnego poboru prądu, oraz za wykonywanie prac elektrycznych - nieprawidłowo, za pobieranie opłat elektrycznych ponad należne, oraz za pomówienie pośredniczenia w zamianie działki”. Prawomocnym wyrokiem SO w Zielonej Górze z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie I C.124/04 powództwo oddalono. Nadmienić należy, że w dniu 20 maja 2005 r. odbyło się zebranie działkowców posiadających prąd na działce w ROD F. w Ż.. W spotkaniu tym brało udział 63 osoby, w tym powód. W trakcie zebrania przedstawiono żądania powoda w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze sygn. akt I C.124/04 tj. przywrócenie inkasenta w osobie powoda, przywrócenie jego członkostwa w zarządzie, przeproszenie na tablicach. Obecni zwrócili się do powoda z pytaniem, dlaczego tak postępuje oraz dlaczego po przyjęciu przez P. P. nadzoru i rozliczeń nie występują żadne nieporozumienia. Nie mając odpowiedzi na te pytania powód opuścił spotkanie. Stwierdzić zatem należy, że zachowanie powoda było uporczywe, nacechowane

nieustępliwością i niewątpliwie szkodzące Związkowi i jego członkom. Usprawiedliwieniem dla działania powoda mógłby być spór co do wysokości należnego mu wynagrodzenia, stwierdzić jednak należy, że dnia 7 lutego 2006 r. (k.78) odbyło się następne posiedzenie Komisji Rozjemczej, w której także uczestniczył powód. Przedstawił on kilka rachunków i własnoręcznie sporządzoną wycenę. Na pytanie działkowiczów, dlaczego nie uzgodnił z nimi kosztów w 1998 r. tj. w trakcie budowy, a robi to po kilku latach, powód nie potrafił jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie. Działkowcy, którzy korzystają z prądu z sektora L uzgodnili, że dopłacą dnia 15 lutego 2006 r. różnicę między tym, co dotychczas uiścili, a kosztami wyliczonymi przez powoda. Uzgodniono również, że 15 lutego 2006 r. powód po uregulowaniu zaległości przez działkowców przekaże działkowiczom dokumentację dot. tej inwestycji. Powód oferowanych mu przez działkowiczów pieniędzy celem ostatecznego rozliczenia nie przyjął, co potwierdzone zostało m.in. zeznaniami świadka W. K. .

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że brak jest podstaw do kwestionowania ważności uchwały w przedmiocie pozbawienia powoda członkostwa w (...) oraz prawa użytkownika działki.

Powód domagał się także zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 1550 zł, wskazując na rozprawie w dniu 25 lipca 2011 r. (k.62), iż kwoty tej domaga się tytułem zwrotu wartości prac powoda wykonanych w okresie 1998-2010 przy sieci elektrycznej, która w ocenie powoda powinna zostać przejęta na własność związku działkowców. Jako podstawę roszczenia wskazał rachunek z dnia 20 grudnia 1998 r. dołączony do pozwu. Dodał, że kwota 100 zł tytułem wykonania tablicy oraz kwota 400 zł tytułem kosztów wszystkich korzystających z energii elektrycznej w sektorze nie jest ujęta w tym rachunku, a było to przedmiotem postępowania przed SO w Zielonej Górze w sprawie I C.124/04.

Powód nie wykazał, by zawierał umowę z Zarządem ROD F. w Ż., w związku z czym powództwo jego jest bezzasadne. Podstawą jego roszczeń nie może być bowiem wskazywany przez powoda w toku procesu art.15 ust. 1 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych. Art. 15 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych stanowi, że urządzenia, budynki i budowle rodzinnego ogrodu działkowego przeznaczone do wspólnego korzystania przez użytkowników działki i służące do zapewnienia funkcjonowania ogrodu stanowią własność (...) Związku (...). Nasadzenia, urządzenia i obiekty znajdujące się na działce, wykonane lub nabyte ze środków finansowych użytkownika działki, stanowią jego własność. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 4 w/w ustawy rodzinne ogrody działkowe są urządzeniami użyteczności publicznej, służącymi zaspokajaniu wypoczynkowych, rekreacyjnych i innych potrzeb socjalnych członków społeczności lokalnych poprzez zapewnienie im powszechnego dostępu do terenów rodzinnych ogrodów działkowych oraz działek dających możliwość prowadzenia upraw ogrodnich na własne potrzeby, a także podniesienie standardów ekologicznych otoczenia. Po pozbawieniu członkostwa powoda prawo użytkowania działki przyznano żonie powoda, z którą ten pozostaje w ustroju wspólności ustawowej. Z zeznań Prezes Zarządu Z. K. wynika, że powód nadal przebywa na działce, korzysta zatem w całości z infrastruktury działki i infrastruktury całego ROD F.. Ma do tego całkowite prawo, albowiem zgodnie z §13 ust.2 regulaminu ROD z 7 kwietnia 2004 r. przydzielenie działki w użytkowanie członkowi (...) jest równoznaczne z przyznaniem prawa do korzystania z tej działki współmałżonkowi członka (...). Stron nie łączył żaden stosunek obligacyjny. W realiach rozpoznawanej sprawy roszczeń powoda nie uzasadniają także przepisy dotyczące prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia (art. 752 i n. k.c.). Powód działał wspólnie z pozostałymi działkowiczami, za zezwoleniem Zarządu O., zgodnie z uchwałą nr (...) z dnia 13 maja 1997 r., w swojej sprawie. Miał świadomość, że nie należy mu się żadne wynagrodzenie, a wydatkami obciążeni zostaną pozostali działkowicze wchodzący w skład jego grupy. Poza tym skutki prawne prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia wykluczają możliwość żądania wynagrodzenia, właściwego jako świadczenie wzajemne w umowie o świadczenie usług (art. 750 w zw. z art. 735) (tak uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5 grudnia 2001 r., I ACa 1254/01, Legalis).Roszczeń powoda nie uzasadniają także przepisy dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 i n. k.c.), skoro ewentualne uzyskanie korzyści przez pozwanego nie były bezprawne. Niezależnie od powyższych rozważań powód nie wykazał również wysokości dochodzonego roszczenia. Przedstawiony przez niego dokument w postaci rachunku z dnia 20 grudnia 1998 r. (k.4) jako dokument prywatny stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).Dokument prywatny jest jednym z dowodów wymienionych w kodeksie postępowania cywilnego i podlega ocenie tak, jak wszystkie inne dowody. Może stanowić podstawę ustaleń faktycznych i wyrokowania (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 września 1985 r., IV

PR 200/85, OSNCP 1986, nr 5, póż. 84 i z dnia 3 października 2000 r., I CKN 804/98). Materialna moc dowodowa dokumentu prywatnego zależy od jego treści merytorycznej, i o tej materialnej mocy dowodowej rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.). Sąd odmówił jakiegokolwiek waloru dowodowego rachunkowi z dnia 20 grudnia 1998 r., albowiem powód w toku procesu nie wykazał w żaden sposób, co złożyło się na poszczególne pozycje wskazane w tym rachunku i by rzeczywiście jakiegokolwiek kwoty związane z inwestycją wydatkował we własnym zakresie.

Pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty nie budziły wątpliwości co do swej prawdziwości, wobec czego Sąd przyznał im walor dowodowy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy powództwo powoda jako bezzasadne oddalił.

Apelację od wyroku Sąd Okręgowy złożył powód B. R. (2) w piśmie z dnia 20 lipca 2012r., uzupełnioną w piśmie z dnia 16 sierpnia 2012r., **zaskarżając ten wyrok w części** w jakiej Sąd oddalił jego powództwo o uchylenie uchwały nr.(...)Zarządu Rodzinnego O. Działkowego (...) Związku (...) z dnia 17 grudnia 2005r. o pozbawieniu powoda członkostwa w Związku i prawa użytkowania przydzielonej działki.

Powód zarzucił Sądowi Okręgowemu, że dokonał ustaleń sprzecznie ze zgromadzonym w sprawie materiałem, błędnie przyjmując, że działania powoda naruszyły postanowienia Statutu (...), a tym samym, że wystąpiły podstawy przewidziane w Statucie Związku do podjęcia zaskarżonej uchwały. Powód podniósł przede wszystkim, że spór ogniskuje się wokół zasad elektryfikacji O. twierdząc, że uchwała na którą powołuje się Zarząd O. nie została podjęta zgodnie z prawem, a elektryfikację powinien prowadzić i finansować Zarząd O. (...), zamiast pozwalać działkowcom na wykonywanie we własnym zakresie podłączeń poszczególnych działek do linii energetycznej.

Powód zarzucił również Sądowi Okręgowemu, że bezzasadnie oddalił jego wnioski dowodowe które odnosiły się do obowiązków statutowych Zarządu O. w zakresie elektryfikacji ogrodu.

Powołując się na powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze Z. okazała się bezzasadna.

Sąd Okręgowy trafnie orzekł, że zaskarżona przez powoda uchwała nr.(...)(...) O. Działkowego (...) Związku (...) z dnia 17 grudnia 2005r. o pozbawieniu powoda członkostwa w Związku i prawa użytkowania przydzielonej działki została podjęta zgodnie z obowiązującym prawem.

W dacie podjęcia zaskarżonej uchwały obowiązywała ustawa z dnia 8 lipca 2005r o rodzinnych ogrodach działkowych która weszła w życie z dniem 21 września 2005r. i zastąpiła w regulowanym zakresie ustawę z dnia 6 maja 1981r. o pracowniczych ogrodach działkowych, utrzymując działalność (...) Związku (...) jako samodzielnej i samorządnej organizacji społecznej powołanej do reprezentowania i obrony praw i interesów swych członków wynikających z użytkowania działek wcześniej w „pracowniczych”, a obecnie „rodzinnych” ogrodach działkowych. Mimo wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 stycznia 2012r. podjętego w sprawie o sygn. akt K 8/10 (opublikowanego w Dz. U z 2012r. poz.837) stwierdzającego niezgodność z Konstytucją szeregu uregulowań tej ustawy, nie utraciły one mocy obowiązującej, gdyż Trybunał odroczył wejście w życie skutków swojego rozstrzygnięcia do 21 stycznia 2014r., nadto nie zakwestionował wszystkich przepisów które stanowią podstawę orzekania w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 31ust.1 i 2 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych przydział działek w rodzinnych ogrodach działkowych należy do (...) na zasadach określonych w statucie, natomiast zgodnie z art. 32 tej ustawy w sprawach nabycia i utraty członkostwa w (...) oraz nabycia i utraty użytkowania działki w rodzinnym ogrodzie działkowym zainteresowany może - po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego - dochodzić swoich praw na drodze sądowej. Ustawa o rodzinnych ogrodach działkowych wprowadziła również w art. 40 ust.2 uregulowanie, że do czasu uchwalenia przez

(...) nowego statutu będzie obowiązywał statut uchwalony przez (...) na podstawie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych.

Zaskarżona uchwała została podjęta na podstawie statutu (...) uchwalonego na V Krajowym Zjeździe Delegatów (...) 6 września 1997r., gdyż nowy statut został uchwalony na VII Krajowym Zjeździe Delegatów (...) 6 kwietnia 2006r. Zgodnie z treścią § 32 ust.1 statutu z 1997r. zarząd ogrodu działkowego mógł pozbawić członkostwa Związku i prawa użytkownika działki w razie rażącego naruszenia przepisów ustaw, postanowień statutu, regulaminu pracowniczego ogrodu działkowego, zasad współzycia społecznego oraz działania na szkodę związku. W § 32 ust.2 statutu zostały wymienione jedynie przykłady rażących naruszeń przepisów ustaw, statutu i regulaminu ogrodu, odnoszące się do zasad użytkowania przydzielonej działki i przestrzegania prawomocnych decyzji organów Związku.

Ubocznie można przy tym stwierdzić, że zapisy o tożsamej treści zostały przyjęte w statucie z 2006r w § 36. Ostatecznie trafnie Sąd Okręgowy przyjął, że powodowi przysługuje droga sądowa, choć błędnie stwierdził, że powód nie wyczerpał postępowania wewnątrzorganizacyjnego.

Powód odwołał się do Ogrodowej, a następnie Okręgowej Komisji Rozjemczej, które nie uwzględniły jego odwołania i utrzymały uchwałę Zarządu O. (...) w mocy. Nie nastąpiło wyczerpanie postępowania w trybie nadzwyczajnym, ale było ono niezależne od powoda, gdyż zgodnie z § 52 regulaminu postępowania komisji rozjemczych (...) na prawomocne orzeczenie komisji rozjemczej skargę do Krajowej Komisji Rozjemczej może złożyć albo Prezes Związku albo Przewodniczący Krajowej Komisji Rozjemczej, a powód mógł jedynie wystąpić w terminie 30 dni od zakończenia zwykłego postępowania rozjemczego z podaniem do ww. organów Związku o złożenie takiej skargi. Upływ tego terminu spowodował zakończenie postępowania wewnątrzorganizacyjnego zależnego od powoda, a w takim wypadku otworzyła się dla powoda, do dochodzenia ochrony swoich praw, droga sądowa o której mowa w art. 32 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych (porównaj: orzecz. SN z 11 czerwca 1984r. IV CR 239/84 OSNC 1985/2-3/35).

Tylko w tym zakresie zarzuty powoda podniesione w apelacji okazały się zasadne, nie miało to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż powództwo powoda zostało przez Sąd rozpoznane.

Zarząd Rodzinnego O. Działkowego (...) podejmując zaskarżoną uchwałę działał w granicach swoich kompetencji, nie naruszając wymaganej procedury przewidzianej w § 32 ust 1-6 statutu. W zaskarżonej uchwale zostały wskazane podstawy jej podjęcia objęte treścią § 32 ust 1 statutu.

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania, obejmującego okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, zasadnie ustalił i stwierdził, że wskazane w uchwale przyczyny uzasadniające jej podjęcie znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale, a powód swoim postępowaniem rażąco naruszył zasady współzycia społecznego oraz działał na szkodę Związku. Zarzuty podniesione w apelacji są gołosłowne.

Powód początkowo zaakceptował uchwałę Zebrania O. z 13 maja 1997r. co do zasad elektryfikacji poszczególnych działek. W ramach projektu budowlanego wykonanego na zamówienie Zarządu O., każdy z użytkowników działek **dobrowolnie** mógł wziąć udział w jego realizacji w ramach poszczególnych sektorów wyznaczonych w tym projekcie, tworząc bądź przystępując do grupy przeprowadzającej realizację poszczególnego odcinka - w wyznaczonym w projekcie sektorze - na własny koszt dzielony między członków grupy. Walne Zebranie O. nie podjęło uchwały zobowiązującej wszystkich działkowców do udziału w realizacji tego zadania, i obciążeniu każdego użytkownika działki obowiązkiem świadczeń rzeczowych (prace społeczne) czy finansowych w celu jego realizacji, przez co Zarząd O. nie miał podstaw aby przystąpić do realizacji projektu i założenia ogrodowej sieci elektrycznej w inny sposób niż przyjęty w uchwale z 1997r. W ramach sieci O. wykonano jedynie wyprowadzenie linii elektrycznej do szafki zbiorczej umieszczonej przy ścianie budynku świetlicy, od której działkowcy mogli zakładać swoje sieci elektryczne. Powód utworzył grupę która wzięła udział w budowie sieci elektrycznej w sektorze L. Powód był wówczas członkiem Zarządu O. i faktycznym inkasentem zbierającym składki na pokrycie kosztu zużytej energii elektrycznej od działkowców którzy doprowadzili prąd do swoich działek, przez co przejął faktyczną wyłączną kontrolę nad szafkami z podlicznikami od których w ramach poszczególnych sektorów działkowcy doprowadzili linie elektryczne do swoich działek. Gdy na tle sporu co do przyczyn powstania ujawnionego niedoboru energii, którego pokrycie obciążało

wszystkich działkowców korzystających z prądu na swoich działkach, powód został pozbawiony tych funkcji, gdy ich nie odzyskał, powód radykalnie zmienił swoje stanowisko co do dotychczasowych zasad elektryfikacji działek. Powód odrzucił dotychczasowy sposób elektryfikacji działek w O. oparty na dobrowolności i inicjatywie podejmowanej przez poszczególne grupy działkowców, bezpodstawnie twierdząc, że to Zarząd O. winien zrealizować inwestycję. Na zarzuty dotyczące niekontrolowanego sposobu korzystania przez powoda z dostępu do szafek elektrycznych, powód odpowiedział zarzutami, że to inne osoby nielegalnie pobierają prąd wskazując na ówczesną Prezes Zarządu O. oraz obecną Prezes Zarządu O.. Powód unikał rozliczenia z członkami swojej grupy inicjatywnej z kosztów budowy sieci w sektorze L, mimo że pobrał od nich zaliczki na poczet wspólnej inwestycji co najmniej po 150 zł. oraz uzgodnił podział prac przy zakładaniu linii elektrycznych prowadzących do działek członków grupy, tego uzgodnienia nie respektował, natomiast podłączył również do wspólnej szafki w sektorze L dwie kolejne osoby. Powód wystąpił z roszczeniami przeciwko Zarządowi O., mimo że Zarząd O. jako organ Związku nie był zleceniodawcą prac przy zakładaniu sieci elektrycznej prowadzonej do poszczególnych działek, w ramach poszczególnych sektorów. Powód swoim postępowaniem przy budowie sieci elektrycznej, w tym szafki elektrycznej w sektorze L, rażąco nadużył zaufanie osób z którymi podjął się tego zadania. Mimo oddalenia powództwa przez Sąd Okręgowy w sprawie I C 124/04 powód nie mienił swojej postawy. Zawiadomił Prokuraturę że Zarząd popełnił przestępstwo wprowadzając w błąd działkowców co do zasad elektryfikacji ogrodu, co nie znalazło potwierdzenia i postępowanie zostało umorzone. Powód twierdził, że uchwała z 13 maja 1997r. o zasadach elektryfikacji O. nie została ważnie podjęta przez brak wymaganej liczby osób na tym Zebraniu, ale równocześnie nie wskazał żadnej innej uchwały Walnego Zebrania O. która dotyczyłaby elektryfikacji działek w O. inaczej regulującej jej zasady i nakładającej na Zarząd obowiązek przeprowadzenia tej elektryfikacji w takim rozmiarze. Rażąco naruszył przez to zasady współżycia społecznego i działał na szkodę Związku. Postępowanie powoda było przy tym uporczywe i nacechowane nieustępliwością. Powód już w trakcie postępowania rozjemczego ponownie zawiódł zaufanie członków swojej grupy z którymi zakładał sieć w sektorze L, gdyż mimo zapewnienia nie stawił się na wyznaczone spotkanie, na którym miało dojść do ostatecznego rozliczenia z członkami grupy i przekazania dokumentacji wykonanej przez powoda szafki w sektorze L. Nadto zawiadomił Prokuraturę, że działkowcy - świadkowie i Prezes Zarządu O. jako przedstawicielka pozwanego, składali fałszywe zeznania w sprawie I C 124/04 przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze, co nie znalazło potwierdzenia, a postępowanie zostało umorzone.

Sąd Apelacyjny, przy uwzględnieniu powyższych uwag, podziela przez to ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Okręgowego, a na podstawie art. 382 K.p.c. przyjmuje je za własne.

Sąd Okręgowy trafnie oddalił wnioski dowodowe powoda, wskazane w zarzutach apelacji (wnioski w piśmie z dnia 2.01.2012r. k. 141, to w istocie kolejne żądanie o nakazanie (...) przejęcie sieci elektrycznej do budowy inwestycji wspólnej- nie objęte rozpoznaniem), gdyż nie dotyczyły okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a zgodnie z art. 227 K.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Należy przez to stwierdzić, że Sąd Okręgowy dokonał ustaleń zgodnie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, po czym prawidłowo zastosował prawo materialne rozpoznając istotę sprawy.

Mając to na uwadze apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 K.p.c.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażoną w art. 98 § 1 K.p.c., wobec oddalenia apelacji powoda, brak było podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów poniesionych przez powoda w postępowaniu apelacyjnym.

SSO del. A. Adamczuk SSA K. Józefowicz SSA J. Futro